

Η...σώτος κόρη

Ζωζώ Νταλμάς

Εφυγε για την Πόλη... Χθες ανέβη στην οδό...

Η Ζωζώ Νταλμάς

20 Σεπτεμβρίου, στις 22 του ίδιου μηνός θα έρσασθ στην Έκδοσι Σμύρνης...

Η Ζωζώ χορογέλασε... Α, δεν λέγονται αυτά τα πράγματα!

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς θα είναι μεγάλη.

Π. Οσο

Επιστολή 'Ο Πύρρατος διαμαρτύρεται

Αγαπητά Παρασκηνια... Φίλοι μου! Αγαπητοί μου!

Με αγάπη ΧΡ. ΠΥΡΡΑΣΟΣ

ΝΙΚ. Ι. ΛΑΖΚΑΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΘΕΟΥ Σ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ Φυσιολογίες

Μέσα στην πληθώρα... Η κυριαρχία των θύλων...

Η «Φυσιολογία» του κ. Θεού Σ. Ποταμιανού...

Κριμαίον τον ένε λιγότερα οι οκείδεις του...

Και για να κείνο και την σχετική εκτίμηση...

Ν. Ι. ΑΣΚΑΡΗΣ

Ρεσιτάλ Έλ. γτέ Ροζέ

Την προσηύχθη Παρασκευή στο θέατρον Λυδία...

Η ΛΥΡΑ ΤΟΥ ΟΡΦΕΟΥ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος) σπαραξα μιλάει για άκριβεια...

Π. Αλλ' η «Λύρα του Ορφέως»...

ΜΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΣΤΗ ΣΜΥΡΝΗ

Ποιά ήταν η εδώντα αση, κατά την έκφραση...

Ψυχολογημένη δε αση, Γατιά στα διαλεξιμότητα...

ΜΗΝΟΣ Κ. ΑΝΑΡΤΗΤΑΙΩΝ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟ ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ

Το μοναδικόν άνευτεχρον ήθροισμ και καλλιτεχνών...

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Ο θάσος του «Βασιλικού Θεάτρου»...

Η Δευτέρα άναρχη έδεικναι καλά...

Κοσμοπόλη έργάζεται καλά εις την Μυτιλήνην...

Οι εισηρήσεις του ένε ικανοποιητικά...

Επιπλέον ότι ο θάσος της κ. Κοπεσούλη...

Το «Σεξ-Αππλή»

Υπεβλήθη αίτησις του θεατρικού επιχευρηματιού κ. Σαμαρτζή...

Η Επιτροπή 'Αδειας

Η Επιτροπή ένεκρινε την αίτησιν της κ. Κατερίνας...

Ιμποδρομικά

Τα προηγουμένα δια τάς ιμποδρομίας...

Θεατρικά 'Ανέκδοτα

Ο διάσημος ήθροισμ Λουσιέν Γκιρπ...

ΜΑΝΤΡΑ ΑΤΤΙΚ

ΑΠΟΨΕ ΤΡΙΤΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΕΝΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΚΑΙ ΤΟ

ΤΟ ΦΙΛΙ ΤΗΣ ΜΟΥΜΙΑΣ

Μουσική: ΤΖ. ΤΑΡΤΣΙΝΙ

ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΣΕ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΝΕΟΝ ΡΕΠΕΡΤΟΥ

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗΝ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΟΜΕΝΟΝ 300 ημεων...

ροπούλου διεισάριον τον τελευταιον...

Η Δευτέρα άναρχη έδεικναι καλά...

Κοσμοπόλη έργάζεται καλά εις την Μυτιλήνην...

Οι εισηρήσεις του ένε ικανοποιητικά...

Επιπλέον ότι ο θάσος της κ. Κοπεσούλη...

Το «Σεξ-Αππλή»

Υπεβλήθη αίτησις του θεατρικού επιχευρηματιού κ. Σαμαρτζή...

Η Επιτροπή 'Αδειας

Η Επιτροπή ένεκρινε την αίτησιν της κ. Κατερίνας...

Ιμποδρομικά

Τα προηγουμένα δια τάς ιμποδρομίας...

Θεατρικά 'Ανέκδοτα

Ο διάσημος ήθροισμ Λουσιέν Γκιρπ...

ΜΑΝΤΡΑ ΑΤΤΙΚ

ΑΠΟΨΕ ΤΡΙΤΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΕΝΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΚΑΙ ΤΟ

ΤΟ ΦΙΛΙ ΤΗΣ ΜΟΥΜΙΑΣ

Μουσική: ΤΖ. ΤΑΡΤΣΙΝΙ

ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΣΕ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΝΕΟΝ ΡΕΠΕΡΤΟΥ

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗΝ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΟΜΕΝΟΝ 300 ημεων...

αν έτραγουδούσαν έπίσης με πολύ σούε ή δ. 'Αδαμαντινί...

Η Τετάρτη εις τον Βύρον άνοιγει με πρωτοπαύτση...

Χθες το πρωί, προηροκρότη από το Πρίντεζι...

Από το Παρίσι άνεχώρησε το παρελθόν Σάββατον...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Η Δευτέρα άναρχη έδεικναι καλά...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Κοσμοπόλη έργάζεται καλά εις την Μυτιλήνην...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Οι εισηρήσεις του ένε ικανοποιητικά...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Κριμαίον τον ένε λιγότερα οι οκείδεις του...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Και για να κείνο και την σχετική εκτίμηση...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Ν. Ι. ΑΣΚΑΡΗΣ

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Ρεσιτάλ Έλ. γτέ Ροζέ

Την προσηύχθη Παρασκευή στο θέατρον Λυδία...

Η Δευτέρα άναρχη έδεικναι καλά...

Κοσμοπόλη έργάζεται καλά εις την Μυτιλήνην...

Οι εισηρήσεις του ένε ικανοποιητικά...

Επιπλέον ότι ο θάσος της κ. Κοπεσούλη...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Υπεβλήθη αίτησις του θεατρικού επιχευρηματιού κ. Σαμαρτζή...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Η Επιτροπή ένεκρινε την αίτησιν της κ. Κατερίνας...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Τα προηγουμένα δια τάς ιμποδρομίας...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Ο διάσημος ήθροισμ Λουσιέν Γκιρπ...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

ΜΑΝΤΡΑ ΑΤΤΙΚ

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

ΑΠΟΨΕ ΤΡΙΤΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΕΝΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΚΑΙ ΤΟ

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗΝ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΟΜΕΝΟΝ 300 ημεων...

Το Έλληνικόν Θέατρον

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Κοσμοπόλη έργάζεται καλά εις την Μυτιλήνην...

Οι εισηρήσεις του ένε ικανοποιητικά...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Υπεβλήθη αίτησις του θεατρικού επιχευρηματιού κ. Σαμαρτζή...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Η Επιτροπή ένεκρινε την αίτησιν της κ. Κατερίνας...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Τα προηγουμένα δια τάς ιμποδρομίας...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Ο διάσημος ήθροισμ Λουσιέν Γκιρπ...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

ΜΑΝΤΡΑ ΑΤΤΙΚ

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

ΑΠΟΨΕ ΤΡΙΤΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΕΝΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΚΑΙ ΤΟ

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗΝ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΟΜΕΝΟΝ 300 ημεων...

Ένας καλλιτέχνης Ο ΑΛΕΚΟΣ ΚΑΡΑΒΙΤΗΣ

Από τις λαγαυίες του χοροσού του, τα Άχραιοτα του Ρεθιμου...

Ο κ. 'Αλέκος Καραβίτης

μεγάλου καπετανίου, που εχ άνομο πένος...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Κοσμοπόλη έργάζεται καλά εις την Μυτιλήνην...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Οι εισηρήσεις του ένε ικανοποιητικά...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Κριμαίον τον ένε λιγότερα οι οκείδεις του...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Και για να κείνο και την σχετική εκτίμηση...

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Ν. Ι. ΑΣΚΑΡΗΣ

Επιπλέον ότι η επιτυχία του βασιλιά της κ. Νταλμάς...

Ρεσιτάλ Έλ. γτέ Ροζέ

Την προσηύχθη Παρασκευή στο θέατρον Λυδία...

ΣΥΛΟΓΕΤΤΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΣΥΡΡΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΠΟΔΟΥΚΟΥ ΓΙΑΝΝΙΔΗ Η ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΠΟΥ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΟΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Εσωτερικού έτησια Δρχ. 100
» εξάμηνος » 50
Τουρκίας έτησια Λ. Τ. 2
Αιγύπτου » Γρ. Δ. 50
» Αμερικής » Δολλ. 2

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
Κατά στίχον Δρχ. 5
Διά θέατρα και κινηματογράφους ιδιαίτερα συμφωνία.

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ... ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΕΙΧΑΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ "ΑΛΑΤΙ" ΟΙ ΠΑΛΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ

Τά «Παναθηναία», τό «Πανόραμα» και ό «Κινηματογράφος». - Πώς έγραφαν ό «Αννινος, ό Τσοκόπουλος, ό Μωραϊτίτης και ό Δημητρακόπουλος

ΤΟΥ ΑΔ. Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΑ

Οι μουρούρηδες, οι προκαταβολικά... υσταλγοί κάθε παλιού, θεατρόφιλου, έχουν να λένε, ότι οι παλιές επιθεωρήσεις είχαν περισσότερο αλάτι, από τις σημερινές, ενώ οι σημερινές ρεβύ, από τότε που έπλησαν τό Παρισιάτικο θερινό, έγιναν σκινακά, σκέτες, χροεντικά νούμερα, φαντασμαγορία και κοστομιά!

Γιά να ξεηγουόμεθα όμως, όταν λέμε παλιές επιθεωρήσεις δεν έννοούμε καμιά υπερπαραγωγή από νούμερα, καλή ώρα, όπως γίνεται σήμερα, όπου πολλά από τά νούμερα των επιθεωρήσεων γράφονται ως γνωστόν, στο καφενεδάκι του θεάτρου, αλλά τις τρείς (άρθρ. 3) στερεότητες «ρεβύ», που έ-

Η Όλυμπια και ό Μίμης Καντιώτης εις τά πρώτα θέματα των εις τό θεάτρον. (Από τά «Παναθηναία» του 1911, εις τον χορόν των Άποχρήτων.

γράφονταν στα παλιά τά χρόνια και που όταν έβλεπαν τό φός της ράμπας, άποτέλοσαν τό θεατρικό και κομικό γεγονός της σαϊόν. Πράκτικα λοιπόν γιά τά «Παναθηναία», τό «Πανόραμα» και τον «Κινηματογράφος». Τά πρώτα τά έγρασαν ό «Αννινος και ό Τσοκόπουλος, τό «Πανόραμα» ό Μωραϊτίτης και τον «Κινηματογράφος» ό Πολύβιος Δημητρακόπουλος. Άργότερα ό Δημητρακόπουλος έγκατέλειψε την έν πολλούς άποχρήσαν επιθεωρήσει του και συνεργάσθη με την συγγραφήν διάδα, τον «Αννινος και τον Τσοκόπουλον.

Περριτόν τώρα να σημειωθή, ότι ό άριστεύς του ελληνικού παλκοσκόπιου ζωντανέσαν τά νούμερα των έν λόγω επιθεωρήσεων και διέπλυσαν τύπου, που ούτε καν είχαν φαντασθή οι συγγραφείς των. Παρ' όλον τό κύρος όμως των έλλοπόντων κρουσάριων εθνομυθολογίας και μύθων ό πάντοτε πνευματικός σφριών Τίμος άπέμεινε από τους πατέρας της ρεβύ— άγρία πολεμική διεηγήστο εναντίον των, έκ μέρους μερικόν σοβαροφάνων συγγραφέων και θεατροφίλων, ό όποιοι μνηστέριζοντες την επιθεωρήσει, ως καλύτερα θεατρικό είδος, διεκήρυτταν στενωτόρητος: «Κάτω τά έξαιδύλωματα! Κάτω τά σκαλαδύρωματα!»

Όταν μάλιστα δειλά—άργισεν ή από σκηνής έπίδειξις πολυτελών έσωρησών μερικόν άστέρων της ρεβύ— ή βασιλεία της γάμπας δεν είχαν άρχισαι άκόμα— τότε ό νόν διευθυντής της μίας πρώτης έφημερίδας, χρονογράφον την έποχην έκείνην εις τον «Χρόνιον» του Κωστή Χαροποπούλου, εκάκρωσε τό άκόλουθο τετραστίχο, που εσαυτίκις, επιθεωρησεσά γραφές, μουσικούς και πρωταγωνιστριάς:

—Παίρνετε λίγα τραγουδιά από τό Λεχάρ ήλιομική και τά δάξτε εις τά χειλάκια, που έχει δαντέλλα στο (β...)

Πράγματι ό Λεχάρ ήλιομικό άγριον μουσικήν έπιδούρησεν, την έποχην έκείνην. Τά περισσότερα από τά μιστά των όπερετών του έσπερθησαν εις τις τρείς έφημερίδας. Καί τά νούμερα θά έρωτησεται, είχαν πράγματι περισσότερο αλάτι, από τά νούμερα των σημερινών επιθεωρήσεων: «Ας ριζώμε μια ματιά. Καί πρώτα—πρώτα έχομε τά «Παναθηναία». Ας δώσωμε τον λόγον, στην πολιτικήν ασάφεια της ρεβύ, που ήται, στις δόξες της την έποχην έκείνην. Βρισκόμαστε στα

Η ΑΝΑΓΕΝΝΩΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΙΚΗΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ

Η ΕΥΓΛΩΤΤΙΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

Υπουργείον Πρωτεύουσής! Όταν ή Κυβέρνησις της άλλατικής άναγεννωμένης Ελλάδος ίδρυσε τό νέον αυτό Υπουργείον, άγλιον, έλάχιστο ήσαν έκείνοι, που άντελήθησαν τον σκοπόν της ίδρύσεως του και τον προορισμόν, τον όποιον έκαλείτο να έπιτελέσθ. Καί ούδεις έφανάξτε ότι τό νεότευκτον αυτό Υπουργείον, θα παρουσιαζε τον πλούσιον άπολογισμόν εις έργα και δράσει, που έμφανίζει σημερινά και διά τον πλέον άδαψ, τον πλέον άδιάφορον, που θά ήθελε να ρίψη άπλουθ θέλημα, επί των άριθμών και μόνον έστω, έφ' όσον οι άριθμοί άποτελούν την θετικώτεραν, την έμπραγματώτεραν άλήθειαν των γεγονότων.

Ό θεσμός ήτο σοφός και σύμφωνος προς τό δημιουργικόν πρόγραμμα της έθνοσωτηρίας καταστάσεως. Αλλά δεν θά ήρκει, θεσμός, αυτός και μόνος. Οι νόμοι όσον σοφοί και άν είνε, άποτελούν γραμμάτια ψυχρά και άψυχα. Διά την έπιτυχίαν των, διά την άποδοσίν των, διά την έπιτέλειον του προορισμού των, διά την έφαρμογήν και την άποτελεσματικότητα των, άπαιτούνται οι έφαρμοσταί των. Οι άνδρες έκείνοι που με σιθεράν χείρα και με άκόμητον και άδιάπτωτον προσάθειαν θά ζητήσουν και θά έπιδώσουν την πραγματώσει των σκοπόν διά τους όποιους οι νόμοι αυτοί έθεσμοθετήθησαν και θά έπιτύχουν ν' άποδώσουν ότ' αυτών, ότι εσκέψη θά έπιδώσθ ή έμπνευστής και δημιουργός των.

Και εις την περίπτωση αυτήν ό Κυβερνήτης έσημείωσεν άξιον έπιτυχίαν. Έθηκεν επί κεφαλής του άναπλαστικού και δημιουργικού αυτού Υπουργείου, τον κατάλληλον άνδρα. Τον πρώην Δήμαρχον Αθηναίων κ. Γιώσαν Κοτζιάς.

«Αρχή άνδρα δεικνύσαι» λέγει τό παλαιόν ρητόν. Καί ούδέποτε τό ρητόν αυτό όηρήσεν άληθινώτερον, ούδέποτε έδικαιολογήθη άξιωματικώτερον από την προκειμένην περίπτωση. Τό λέγομεν, χωρίς φόβον και χωρίς προσάθειαν κολακείας, εύθέτως και με την άπλότητα που διακρίνει τον άληθινόν. Τό λέγομεν ήμεις, που παρκολλούθησασμεν τον σημερινόν άξιον Υπουργόν, εθός από της άρχής της έμφανισέως του εις τον πολιτικόν θρονόν της χώρας. Τό λέγομεν και με έσπερήσαν άνάμνησιν, διότι ό κ. Κοτζιάς, πριν άποδώσθ εις την πολιτικήν, πριν έπιδώσθ και έπιτύχθ τό άξιωματόν του πρώτου πολιτικού των Αθηναίων, ήπηρεσε δημοσιογράφος. Δεν κομίζομεν ίσως γλαύκα εις Αθήνας με τότου. Τό γνωρίζον ίσως όλοι. Δεν γνωρίζον όμως οι πολλοί, ότι ό κ. Κοτζιάς ήπηρεσε έπαγγελματία δημοσιογράφος. Απο έκκοσπεινταετής περίπτω, όταν άπσπώθη ό άναπαυκώτης του «Εμψρός» εις Ρώμην, δεν έπαυσεν ένσκόπων την δημοσιογραφίαν, θυσιάσας εις τον θάνατον του σκληρού έπαγγελματία και έργασταν και κόπους και περιουσίαν δόλοκληρον.

Ός Δήμαρχος Αθηναίων έθηκεν έμβληματός του, κάτι που έξένισε την άρτηριοσκληρώσειν αυτών, έγραψε: «Έχομε ψυχή, που κενείς δεν έπι γυρεύει τί και γιά» (ρε θέλει μουσική, πότε ρουσσικά πότε κλασσική, πότε Αντριάνα!)

Ό λόγος τώρα περί έπιδημίας άουκτοκτονιών. «Ίδου δύο χαρακτηριστικά νούμερα από τά «Παναθηναία» του 1911, της Τριανταφυλλιάς και των πεπετών, που άποκτονούν. Στο δεύτερο μάλιστα ένεανήθησαν και γιά πρώτη φορά τότε τά Καντιώτικα ή Όλυμπια και ό Μίμης, που τραγουδούσαν εις ήχον... «Ριγγολέου».

—Με τον παλιόκομο είνε να (σκάψας, θέματα και έξετασείς πίκρες, μαλώματα, γκρίνες, άντάρεις, γιατροί και φάρμακα, μά και (σφαλίρας)

«Ελα να φύγωμε μακράν του (κόσμου) ν' άυκτοκτονήσωμε κι' οι δύο (φός μου)

«Ελα να δώσωμε μ' άγάτης χιλια φίλά κι' έπειτα δίνωμε μια πιστολιά!

Τό τραγουδάκι της Τριανταφυλλιάς έξ άλλου, που εσαυτίκις την τριανταφυλλιά του Νεκρατοφάει, κάτω από την όποιαν άνέκομει τον ρόνν της ζωής του ένα έρωτικό ζευγάρι, είχαν έξαιρετικό σουέτι. «Ίδου ένα από τά «κουπέτ» του: —Τόν κόμο θ' άφήσω και θ' άυκτοκτονήσω την πλάκα του τάφου ζητά. —Κορ' ται μου σπάσου —ή κανείς στοχασού, δεν είνε καθόλου οσοστί!

Ό Τίμος έξ άλλου αστυρίων την καθισιν των νεκρών, ΑΔ. Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ

της μακαρίτα ή λήξει έποχής. «Τόπο στα νεάτα» έφάναξεν όταν εις τους προεκλογικούς του άγώνας ήθινε πλείον τό άναμάρτα του έν μέφω της άλογοφής των διαδηλώσεων... «Τόπο στα νεάτα» έτόνιζε και όταν λαοφρόλητος Δήμαρχος έκάρπιζε τον άνεμον της άνακαινίσεως, της ζωής, της δράσεως εις τά μουσιακά άνάγεια και ύπόγεια καί ήμερον, φθασμένος πλέον εις τον άγωνα του. Ούτε άρμόδιο, άλλως τε, είμεθα προς τότο. «Τά Παρασκήνια», καθάρως καλλιτεχνική έφημερίς, την πλευράν αυτήν μόνον δικαιούται και δύναται να ήθινε. Καί από αυτό τό μέρος, ό άμυτός είνε τόσον πλούσιος, ώστε αυτός και μόνος να είνε άρκείτος διά να δείξη πόνον εφερευτικώς και αναπλαστικώς όρθε τό Υπουργείον.

«Άλλ' άς έλθωμεν εις τους άριθμούς.

Κατά τό έτος 1936—1937 τό Υπουργείον διέθεσε διά την ύστασιν και όργανωσιν της Δημοτικής Φιλαρμονικής 2.669.278 δραχμάς. Καί παρουσιάζει την όργανωσιν αυτήν, διά την όποιαν έχουν ήδη άσχυρήθ τά «Παρασκήνια», όργανώσιν των διά την έκτέλειον συναυλιών που έτεφαν τάς λαϊκάς μάζας και ένίσχυσαν και έτόνισαν τό μουσικόν άίσθημα εις την λαϊκήν ψυχήν. Αλλά δε γαρίς να ύπολογισθόν τά ποσά τά όποια διετεθήσαν προς ένίσχυσιν πάσης καλλιτεχνικής κινήσεως και πάσης προσάθειας διά την ψυχαγωγίαν και την διαπαιδαγωγίαν του λαού της πρωτεύουσής. Διά τον παιδαγωγικόν κινηματογράφον μόνον σημειώμεν ότι εδωσαν ήθισαν μέχρι τούδε 549.584 δρχ. πόκείται δε να δαπανηθών 700 χιλ. άκόμη και διά την ένίσχυσιν άναεπισπαθούτων καλλιτεχνών 325.000. Ας σημειωθή άκόμη ή δαπάνη διά τά έργα αναπλαστικά γαρίς, άνεργημένη εις 1.400.000 δρχ. και πλέον.

Μέγιστον έπίσης άραγόν και άντιλήπτορα εύρήκεν ή Λογοτεχνία. Τό θύλιον όπό πάσαν μορφήν εύρήκε την έπαιδαγωγικήν προσάθειαν. Διά την άγοράν συγγραμμάτων κατά τό έτος 1936—1937 διετεθήσαν δρ. 751.458. Καί διά την ένίσχυσιν και ένθάρρυνσιν της Λογοτεχνίας περι τας 650.000 από του 1936 και έντεθέν.

Αί στήλαι αυτές δεν είνε δυνατόν να παρακολουθήσουν έν λεπτομερεία την πολύμορφον και πολυσχιδή εφερευτικήν δράσιν του Υπουργείου Πρωτεύουσής. Με δύο γραμμάς άκόμη μόνον δύναται να προστεθή ότι όπιστά τό θεάτρον, ή Καλλιτεχνία και τά Γράμματα εν γένει εύρήκαν πρόβον στήρικτην των τον ρηκέλευθον ύπουργόν, έτσι ό Αθλητισμός του όρειλε την άναεπισπασίν του, ή Φιλανθρωπία τά μέσα ν' άπολώθη και να γίνη εύρύτερον άίσθημα εις την κοινωνίαν των πασχόντων Κι' γενικώς πάσα άναμορφωτική και άνακαινιστική προσάθεια υπήρξε διά τον κ. Κοτζιάς και τό Υπουργείον του μέλιμα σοφόν, τείνον να συμβάλη εις την έπιτυχίαν της δόλοκληρωτικής προσάθειας, την όποιαν καταβάλλει τό καθεστώς της 4ης Αυγουστού διά την άναεπισπασίν της Ελλάδος ως Κράτους και ως Έθνους.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΣΥΝΝΕΦΙΑΣΜΑΤΑ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ Κ. Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

«Από τά ύψη του λενοδοχείου της Βρετανίας άσκηνούσαντάς μουσικήν, παρακολουθείς έν μουσική μασ πράγματα ύπερ ποτε σύμφωνοι, σχεδόν όλο άποχωρητή! ύστερα από τους μουσικούς άγισισμούς και έσπερήσαν ό Μητροκόμης μας. Τί άλλο θά ήτ' αυτό παρά πός ότι άρέσκειται περισσότερο στο σκληρόχο πολυάνθρωπο θέρυθο που ήγει εις τά κράτη όπο τό παρά στους ίδιους άνθρώπους που τον προκαλούν. Σάν νεφελήγετες θεός της υπαγκέτας παρακολουθείς όλόγυρα τό τά ντόπια συννεφία και που τον τριγυρίζουν και που θά τά διαλύσει και πάλιν ως φαίνεται ή Ατλαντική!»

Κάθε άλλη έποχή παρόμοια προς την σημερινή μάς είχε συνηθείσε τό δροσολέλιμα του έξαιρετικού του ταλέντου από την γούθα του θεάτρου «Ήρώδου του Άττικού», ή από τις φάραγγες του Κοκκιναρά ή από τάς λιτανείας των άρχαίων θεάτρων, και τά ύψώματα της Δεσφάμενης!

Καί τέλος πάντων γιατί όλος αυτός ό κόπος! και όλο αυτό τό σοφώμα; Τά γιατί ασφαλώς τά έυρεί καλλίτερα από τον καθένα μας αυτός ό ίδιος.

Αλλά άς μάς έπιτραπή τουλάχιστον από δημοσιογραφικό καθήκοντος να εκφάσωμε την έκπληξή μας γιά μια τέτοια όπνία του αδράνια. Αρά γιά να είνε έπιθυμητή ή άνεπιθυμητή;

Τό νομόμα τό Μητροκόμου έχει πιά ζυμωθή με τις μουσικές μας όσάς και άγάπας και τόσο που μάς είνε άδύνατον να μένωμε σέοι και άδιάφοροι και σιωπηλοί μπροστά σ' ένα τέτοιο λυπηρό διαζύγιο. Καί διερωτούμαστε!... «Αρά γιά να έμειώθη ή άγάπη του και ή προσήλιος του προς την Αθηναϊκή Συμφωνική του Ορχήστρα και τό μουσικόφιλον κοινό που μαζί με τό έξαιρετικό του ταλέντο τό άνοίξανε τους μεγάλους δρόμους... Δεν τό πιστεύομεν.

Γιατί έμείς μια και μόνη και μοναδική διαδύλοισιμεν ατρία και την λέμε άδύνατον... Είνε ή κοροσυσία του ελλογιμένου ή άναεπισπασίμου δολλαριου μέσα στη διεθνή μοίνα.

Λογαριάσετε, είκοσι έως τριάντα χιλιάδες δολλάρια (ίσως και παραπάνω) γιά μια περίοδο έξ ή έπτά μηνών καμείτα τά βραχμάς γιά να θιάλατε έσκόλα τό συνπέρασμα. Αλλά και όπω άν ήγθ τό πρόγμα, άς άρβη εις τά άγαπητά του πνευματικά ύψηλά έπίπεδα και άς μη μάς έγκαταλείψη τελειωτικά γιά να ήθ' θημώσωμε και μεις! και τον άντικαταστή-

σομε με κάποιους περιπλανώμενους χιταρικούς Ιουδαίους!... άν είνε δυνατόν!

Κάποτε τό τέας άυτοκράτωρ της Γερμανίας Γουλιέλμος ό Βος διετείνο πός ότι ή Αμερική με τό άρεθός της χρήμα, διέθερει και διέλυσε τον Γαλαζίαν των μουσικών όσων την έπικρατείται του.

Αλλά: σκεφθήτε! έκείνος έψχεν δόλοκληρον Γαλαζίαν έψχ ήμεις Ένα τον είχαμε και αυτόν τον Ένα τον γάνωμε παραμύθοντες με... μψέν εις τό ηηλικόν! Όντας όραία λίσες!... εν έλλείψει άλλης πρακτικώτερας και λογικώτερας!...

Πάντως θά έθωμεν!... και γάρ τό μέλλον άδύνην... ΚΩΣΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Υ. Γ. Είχε γραφή τό παρόν σημείωμα όπταν έπληροφορήθημε με πολλήν μας ευχαρίστησι πός προσεχώς θά δοθθ μια και μόνη ανή μουσική συναυλία στο θεάτρον «Ήρώδου!

Από τό σημερινόν μας φύλλον άρχίζομεν να δημοσιεύομεν τό περίφημον έργον του Γάλλου θεατρικού συγγραφέως Λένορμαν «Κρυφή Ζωή», διασκευασμένο εις μιαιστόρημα από την συναγωγήν μάς κ. Γεωργίαν Δεληγιάννη.

Η «Κρυφή Ζωή» θά συναρπάσει τους άναγνώστας των «Παρασκήνιον» και θά τους δώση στιγμάς πραγματικής πνευματικής άπολαύσεως.

Από τό σημερινόν μας φύλλον άρχίζομεν να δημοσιεύομεν τό περίφημον έργον του Γάλλου θεατρικού συγγραφέως Λένορμαν «Κρυφή Ζωή», διασκευασμένο εις μιαιστόρημα από την συναγωγήν μάς κ. Γεωργίαν Δεληγιάννη.

Από τό σημερινόν μας φύλλον άρχίζομεν να δημοσιεύομεν τό περίφημον έργον του Γάλλου θεατρικού συγγραφέως Λένορμαν «Κρυφή Ζωή», διασκευασμένο εις μιαιστόρημα από την συναγωγήν μάς κ. Γεωργίαν Δεληγιάννη.

Η μουσική μας κίνησις

ΕΝΑΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΑ ΩΔΕΙΑ ΜΑΣ

Η Όδική Ακαδημία Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Μία από τις καλύτερες ειδικές οδικές σχολές που λειτουργούν στα Αθήνας είνε αναμορφωτική και ή Όδική και Μελοδραματική Ακαδημία του συμπαθούς καλλιτέχνη κ. Κωστή Νικολάου, που ίδρύθηκε με σκοπό να εξυπηρετήη πραγματικά την τέχνη. Γιατί, δυστυχώς, ή Ακαδημία αυτή, που κ. Νικολάου είνε εξυπηρετικώτη γιά τους καλλιτέχνους μας, πολλοί των όποιων στα χέρια του ακούραστου δα-

Ο τεύτορος Άργύρης

σκάλου των κ. Νικολάου βρήκαν έσκόλα στο δρόμο της δόξης. Ζωντανά παραδείγματα, ό Άργύρης, ή Τάσκια, ή Τόσχα, που δώσαν τό νομόμα τους και την Ελλάδα στο έξωτερικό. Πάντως ό κ. Νικολάου, ως καλλιτέχνης μάς και ως καθηγητής άπέδειξη έξαιρετικό. Καί ή σφραγίδα της άπομότητός του, της διασκαλίας του είνε βαθιά, ή γαρυφαλίη στους μαθητάς του. Η καλή τοποθέτησις της σχολής, ή τεχνική των κατάρτιση ή άποδοτικότητα των φέρουν όλα τα στοιχεία του άριστου διδασκάλου.

Στά γραφεία της σχολής του που θρίσκονται στην όδον Πινδαρού, μάς έξέδη με πρόθυμια και καλοσύνη και μάς μίλησε με πολύ στοργή γιά τους μαθητάς του, τά σπαθιά του, όπως τους άπεκάλεισε. Αλλά άς δώσωμε τό λόγο στον κ. Νικολάου.

—Τη σχολή μου, μάς είπεν ό κ. Νικολάου, την διατήρη με τά φυχάκια μου και πολύ περιουσιμένη οικονομικά μέσα έσ' όσον ή σχολή αυτή είνε δίκαια ειδική διά την άδύνην με τά σχετικά της ύποχρεωτικά μαθήματα.

—Πότε ίδρύθη ή σχολή σας;

—Μετά την άποχώρησίν μου από την Διεθνήν του Ωδείου Αθηνών, στο 1931.

—Πότε άνεγνωρίσθη από τό κράτος;

—Τρία χρόνια μετά την ίδρύσιν της. Ηδη διανύομεν τό άγρον έτος της συνεχούς εργασίας μας. Είμαι δε εύτυχής γιά τά άποτέλεματά της σχολής αυτής μέσα σ' ένα τόσο σθερό χρονικό διάστημα. Έκτός των οικονομικών μου θυσιών άπειρόρηκα δόλοκληρωτικά γιά να φανώ περισσότερο χρήσιμος στους νέους και στις νέες έκείνες που ζητούσαν από την μου μου με μέρωμα φροντιστήρια και έξισουμένη προς πολλούς άλλας ευρωπαϊκάς σχολάς. Θέλησα τά παιδιά μου τά πνευματικά που θύαυον από την καθόδησή μου ν' άποκτήσουν καλλιτεχνική εδαισθησιν και τεχνική διαπαιδαγωγίαν. Θέλησα αυτά τά παιδιά ν' άποκτήσουν ίδεών της δυσκόλου και άπαιτητικής ζωής των, εις τό

μικρά και μεγάλα. Πάντως ή γωνία αυτή των όδων Πινδαρού και Σκουφά έβγαλε έναν Άργύρη, έναν Ιωαννίδη και έναν Ήρω Τόχα, την όποιαν έδίδαξε και στο Ωδειον Αθηνών, ή όποια έδουκία Τάσκια, ή όποια άποτέλεται με ύποτροφία στην Ευρώπη, έναν Όδωσέα Καυτή, τον όποιον προσέλασεν ό Ραδιοφωνικός Σταθμός Ρώμης και μερικόν άλλους, ό όποιοι έτοιμάζονται ν' άκολουθήσουν τους πρώτους. Είνε δε περριτόν να άς πιά πό ή σχολή αυτή είνε στη διάθεση των καλλιτεχνών μάς, γιά όσους δηλαδή θέλουν να μάθουν κάτι παραπάνω. Ευχαριστώ πολύ και τ' άγαπητά μου «Παρασκήνια», των όποιων τό φιλόδοξον ένδιαφέρον μου είνε πολύτιμον.

Αλλά μάς είπεν ό ακούραστος αυτός καλλιτέχνης και διδάσκαλος γιά τη σχολή και τους μαθητάς του. Τελειώνοντας δεν μπορούμε ν' άποφύγομε τον περιαισμό και ν' άποκαλύψομε ότι και ό γενικός γραμματέας τό Β. Θεάτρον κ. Υ. Γεωργιάδης ήπηρεσε από τους καλλούς μαθητάς του κ. Νικολάου και μια μεγάλη έλλειψ γιά τό μουσικό μας στερέωμα. Η λογοτεχνία μάς έστέρησε έναν άριστο βαρύτον.

ΧΡ. ΠΥΡΡΑΙΟΣ

ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΒΕΡΩΝΗ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος) πολύ ήμια— άρχισαν τά χειροκροτήματα και τις φωνές και άναγκάστηκε, στυγνήμενη γιά την ασθόρητη αυτή έκδήλωσι, να άνεβεί στο θέαμα και να άναγκάσεται, ύποχρεωτικά πιά, να συγχρονισθθ και έγώ γιά να μπορώ να κρατηθώ.

—Γιατί άποσυρθήκατε τόσο νωρίς;

—Έπρεπε. Τό ελληνικό κοινό, όπως είπα και ή Ρωζαλία Νίκα, δεν μπορεί να άνεχεται τά ίδια πρόσωπα γιά κόπο. Θέλει άλλωστε, άνανέως. Έπειτα είνε καρός ν' άφήσωμε και τους άλλους να δράσουν. Ότι είχαμε να δώσωμε έμεις, τό δώσαμε. Ας δούμε κι' αυτοί ποσά τί θά κάνουν.

—Καλά συστηματικά, αλλά έραστεινικά έστω;

—Να παίζω, Έτσι, γιά να περάσθ ή ώρα; Όχι, δεν μ' άρέσει. Στη Ρουμανία μονάχα, στο τελευταίο μου ταξίδι, με έάνγκασαν με τό στονά να παίζω κάτι γιά τά σχολεία. Κι' έπειτα «Μερόπη». Άργότερα, όταν έγινε ή έκατοστήτηρις του Βερναρδάκη, σκεφθήκαμε να δώσωμε μια γιορτή, αλλά στο τέλος τό άφάσαμε στη μέση.

—Ποιά έργα, πάνω άπ' όλα, θά θέλατε να παίξετε πάλι, έστω γιά μια φορά;

—Να παίζω, Έτσι, γιά να περάσθ ή ώρα; Όχι, δεν μ' άρέσει. Στη Ρουμανία μονάχα, στο τελευταίο μου ταξίδι, με έάνγκασαν με τό στονά να παίζω κάτι γιά τά σχολεία. Κι' έπειτα «Μερόπη». Άργότερα, όταν έγινε ή έκατοστήτηρις του Βερναρδάκη, σκεφθήκαμε να δώσωμε μια γιορτή, αλλά στο τέλος τό άφάσαμε στη μέση.

—Ποιά έργα, πάνω άπ' όλα, θά θέλατε να παίξετε πάλι, έστω γιά μια φορά;

—Να παίζω, Έτσι, γιά να περάσθ ή ώρα; Όχι, δεν μ' άρέσει. Στη Ρουμανία μονάχα, στο τελευταίο μου ταξίδι, με έάνγκασαν με τό στονά να παίζω κάτι γιά τά σχολεία. Κι' έπειτα «Μερόπη». Άργότερα, όταν έγινε ή έκατοστήτηρις του Βερναρδάκη, σκεφθήκαμε να δώσωμε μια γιορτή, αλλά στο τέλος τό άφάσαμε στη μέση.

—Ποιά έργα, πάνω άπ' όλα, θά θέλατε να παίξετε πάλι, έστω γιά μια φορά;

—Να παίζω, Έτσι, γιά να περάσθ ή ώρα; Όχι, δεν μ' άρέσει. Στη Ρουμανία μονάχα, στο τελευταίο μου ταξίδι, με έάνγκασαν με τό στονά να παίζω κάτι γιά τά σχολεία. Κι' έπειτα «Μερόπη». Άργότερα, όταν έγινε ή έκατοστήτηρις του Βερναρδάκη, σκεφθήκαμε να δώσωμε μια γιορτή, αλλά στο τέλος τό άφάσαμε στη μέση.

—Ποιά έργα, πάνω άπ' όλα, θά θέλατε να παίξετε πάλι, έστω γιά μια φορά;

—Να παίζω, Έτσι, γιά να περάσθ ή ώρα; Όχι, δεν μ' άρέσει. Στη Ρουμανία μονάχα, στο τελευταίο μου ταξίδι, με έάνγκασαν με τό στονά να παίζω κάτι γιά τά σχολεία. Κι' έπειτα «Μερόπη». Άργότερα, όταν έγινε ή έκατοστήτηρις του Βερναρδάκη, σκεφθήκαμε να δώσωμε μια γιορτή, αλλά στο τέλος τό άφάσαμε στη μέση.

—Ποιά έργα, πάνω άπ' όλα, θά θέλατε να παίξετε πάλι, έστω γιά μια φορά;

—Να παίζω, Έτσι, γιά να περάσθ ή ώρα; Όχι, δεν μ' άρέσει. Στη Ρουμανία μονάχα, στο τελευταίο μου ταξίδι, με έάνγκασαν με τό στονά να παίζω κάτι γιά τά σχολεία. Κι' έπειτα «Μερόπη». Άργότερα, όταν έγινε ή έκατοστήτηρις του Βερναρδάκη, σκεφθήκαμε να δώσωμε μια γιορτή, αλλά στο τέλος τό άφάσαμε στη μέση.

—Ποιά έργα, πάνω άπ' όλα, θά θέλατε να παίξετε πάλι, έστω γιά μια φορά;

—Να παίζω, Έτσι, γιά να περάσθ ή ώρα; Όχι, δεν μ' άρέσει. Στη Ρουμανία μονάχα, στο τελευταίο μου ταξίδι, με έάνγκασαν με τό στονά να παίζω κάτι γιά τά σχολεία. Κι' έπειτα «Μερόπη». Άργότερα, όταν έγινε ή έκατοστήτηρις του Βερναρδάκη, σκεφθήκαμε να δώσωμε μια γιορτή, αλλά στο τέλος τό άφάσαμε στη μέση.

—Ποιά έργα, πάνω άπ' όλα, θά θέλατε να παίξετε πάλι, έστω γιά μια φορά;

—Να παίζω, Έτσι, γιά να περάσθ ή ώρα; Όχι, δεν μ' άρέσει. Στη Ρουμανία μονάχα, στο τελευταίο μου ταξίδι, με έάνγκασαν με τό στονά να παίζω κάτι γιά τά σχολεία. Κι' έπειτα «Μερόπη». Άργότερα, όταν έγινε ή έκατοστήτηρις του Βερναρδάκη, σκεφθήκαμε να δώσωμε μια γιορτή, αλλά στο τέλος τό άφάσαμε στη μέση.

—Ποιά έργα, πάνω άπ' όλα, θά θέλατε να παίξετε πάλι, έστω γιά μια φορά;

—Να παίζω, Έτσι, γιά να περάσθ ή ώρα; Όχι, δεν μ' άρέσει. Στη Ρουμανία μονάχα, στο τελευταίο μου ταξίδι, με έάνγκασαν με τό στονά να παίζω κάτι γιά τά σχολεία. Κι' έπειτα «Μερόπη». Άργότερα, όταν έγινε ή έκατοστήτηρις του Βερναρδάκη, σκεφθήκαμε να δώσωμε μια γιορτή, αλλά στο τέλος τό άφάσαμε στη μέση.

—Ποιά έργα, πάνω άπ' όλα, θά θέλατε να παίξετε πάλι, έστω γιά μια φορά;

—Να παίζω, Έτσι, γιά να περάσθ ή ώρα; Όχι, δεν μ' άρέσει. Στη Ρουμανία μονάχα, στο τελευταίο μου ταξίδι, με έάνγκασαν με τό στονά να παίζω κάτι γιά τά σχολεία. Κι' έπειτα «Μερόπη». Άργότερα, όταν έγινε ή έκατοστήτηρις του Βερναρδάκη, σκεφθήκαμε να δώσωμε μια γιορτή, αλλά στο τέλος τό άφάσαμε στη μέση.

—Ποιά έργα, πάνω άπ' όλα, θά θέλατε να παίξετε πάλι, έστω γιά μια φορά;

—Να παίζω, Έτσι, γιά να περάσθ ή ώρα; Όχι, δεν μ' άρέσει. Στη Ρουμανία μονάχα, στο τελευταίο μου ταξίδι, με έάνγκασαν με τό στονά να παίζω κάτι γιά τά σχολεία. Κι' έπειτα «Μερόπη». Άργότερα, όταν έγινε ή έκατοστήτηρις του Βερναρδάκη, σκεφθήκαμε να δώσωμε μια γιορτή, αλλά στο τέλος τό άφάσαμε στη μέση.

—Ποιά έργα, πάνω άπ' όλα, θά θέλατε να παίξετε πάλι, έστω γιά μια φορά;

—Να παίζω, Έτσι, γιά να περάσθ ή ώρα; Όχι, δεν μ' άρέσει. Στη Ρουμανία μονάχα, στο τελευταίο μου ταξίδι, με έάνγκασαν με τό στονά να παίζω κάτι γιά τά σχολεία. Κι' έπειτα «Μερόπη». Άργότερα, όταν έγινε ή έκατοστήτηρις του Βερναρδάκη, σκεφθήκαμε να δώσωμε μια γιορτή, αλλά στο τέλος τό άφάσαμε στη μέση.

—Ποιά έργα, πάνω άπ' όλα, θά θέλατε να παίξετε πάλι, έστω γιά μια φορά;

—Να παίζω, Έτσι, γιά να περάσθ ή ώρα; Όχι, δεν μ' άρέσει. Στη Ρουμανία μονάχα, στο τελευταίο μου ταξίδι, με έάνγκασαν με τό στονά να παίζω κάτι γιά τά σχολεία. Κι' έπειτα «Μερόπη». Άργότερα, όταν έγινε ή έκατοστήτηρις του Βερναρδάκη, σκεφθήκαμε να δώσωμε μια γιορτή, αλλά στο τέλος τό άφάσαμε στη μέση.

—Ποιά έργα, πάνω άπ' όλα, θά θέλατε να παίξετε πάλι, έστω γιά μια φορά;

—Να παίζω, Έτσι, γιά να περάσθ ή ώρα; Όχι, δεν μ' άρέσει. Στη Ρουμανία μονάχα, στο τελευταίο μου ταξίδι, με έάνγκασαν με τό στονά να παίζω κάτι γιά τά σχολεία. Κι' έπειτα «Μερόπη». Άργότερα, όταν έγινε ή έκατοστήτηρις του Βερναρδάκη, σκεφθήκαμε να δώσωμε μια γιορτή, αλλά στο τέλος τό άφάσαμε στη μέση.

—Ποιά έργα, πάνω άπ' όλα, θά θέλατε να παίξετε πάλι, έστω γιά μια φορά;

—Να παίζω, Έτσι, γιά να περάσθ ή ώρα; Όχι, δεν μ' άρέσει. Στη Ρουμανία μονάχα, στο τελευταίο μου ταξίδι, με έάνγκασαν με τό στονά να παίζω κάτι γιά τά σχολεία. Κι' έπειτα «Μερόπη». Άργότερα, όταν έγινε ή έκατοστήτηρις του Βερναρδάκη, σκεφθήκαμε να δώσωμε μια γιορτή, αλλά στο τέλος τό άφάσαμε στη μέση.

—Ποιά έργα, πάνω άπ' όλα, θά θέλατε να παίξετε πάλι, έστω γιά μια φορά;

—Να παίζω, Έτσι, γιά να περάσθ ή ώρα; Όχι, δεν μ' άρέσει. Στη Ρουμανία μονάχα, στο τελευταίο μου ταξίδι, με έάνγκασαν με τό στονά να παίζω κάτι γιά τά σχολεία. Κι' έπειτα «Μερόπη». Άργότερα, όταν έγινε ή έκατοστήτηρις του Βερναρδάκη, σκεφθήκαμε να δώσωμε μια γιορτή, αλλά στο τέλος τό άφάσαμε στη μέση.

—Ποιά έργα, πάνω άπ' όλα, θά θέλατε να παίξετε πάλι, έστω γιά μια φορά;

—Να παίζω, Έτσι, γιά να περάσθ ή ώρα; Όχι, δεν μ' άρέσει. Στη Ρουμανία μονάχα, στο τελευταίο μου ταξίδι, με έάνγκασαν με τό στονά να παίζω κάτι γιά τά σχολεία. Κι' έπειτα «Μερόπη». Άργότερα, όταν έγινε ή έκατοστήτηρις του Βερναρδάκη, σκεφθήκαμε να δώσωμε μια γιορτή, αλλά στο τέλος τό άφάσαμε στη μέση.

—Ποιά έργα, πάνω άπ' όλα, θά θέλατε να παίξετε πάλι, έστω γιά μια φορά;

—Να παίζω, Έτσι, γιά να περάσθ ή ώρα; Όχι, δεν μ' άρέσει. Στη Ρουμανία μονάχα, στο τελευταίο μου ταξίδι, με έάνγκασαν με τό στονά να παίζω κάτι γιά τά σχολεία. Κι' έπειτα «Μερόπη». Άργότερα, όταν έγινε ή έκατοστήτηρις του Βερναρδάκη, σκεφθήκαμε να δώσωμε μια γιορτή, αλλά στο τέλος τό άφάσαμε στη μέση.

—Ποιά έργα, πάνω άπ' όλα, θά θέλατε να παίξετε πάλι, έστω γιά μια φορά;

—Να παίζω, Έτσι, γιά να περάσθ ή ώρα; Όχι, δεν μ' άρέσει. Στη Ρουμανία μονάχα, στο τελευταίο μου ταξίδι, με έάνγκασαν με τό στονά να παίζω κάτι γιά τά σχολεία. Κι' έπειτα «Μερόπη». Άργότερα, όταν έγινε ή

ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΔΡΑΜΑ - ΚΩΜΩΔΙΑ - ΟΠΕΡΕΤΤΑ ΤΑ ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΚΩΜΩΠΟΛΕΩΣ

ΑΙ πρόδοι του τουρκικού θεάτρου είνε μεγάλα. Ο άναφορτικός του φύλου κρ...
Το σοβάρν τουρκικόν θεάτρον εν τώ προσώπω του εδρεν...

Καί αστά μιν διά το τουρκικόν θεάτρον της πρόσας, εκτός του υπό τον Ρασήτ Ριζά...
Το «Τριανόν» ήταν οικογενειακό βαριέτο που πλημυρίζε...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΖΩΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ ΤΑ ΚΑΦΕ ΣΑΝΤΑΝ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΜΠΑΡΕ ΠΡΟ ΕΙΚΟΣΙΝ ΠΕΝΤΕ ΕΤΟΝ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Μιά ζωντανή περιγραφή της εποχής.-Καφέ σαντάν και καφέ-άμάν.-Η οδός 'Αθηνάς και οι υπόγειοι παράδεισοί της.-Η κονσομασιόν και η «κέτα».-Το φιλότιμο και η «παρεξήγησις».-Στά Πατήσια και στον Πειραιά.-Ένα καφέ σαντάν στην Κόρινθο.-Ο δάσκαλος και ο 'Εθνικός Ύμνος.

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Κ. Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Τόν ίδιο χρόνο άφησα τή θρανία του περιήμιου Βαρθολομαίου, κι άνανα την γνωριμία μου μ' ένα κομψό θεατράκι που θροισατόν...

Το θεατράκι «Τριανόν» στο θέατρο Πατησίων.

στην Κόρινθο, μιά κομψή γαμπίτσα ήταν κάτι, καθόρθωμα τών όλίγων. Σήμερον που σ' άνοιξε μεγάλη όντοση...

Η οδός 'Αθηνάς, που σήμερα εχει καταλήθει από τή περλιεραία, τή τραπέζια, τών παβάνων, τή μαροταβία τών διαφόρων μικροπωλητών...

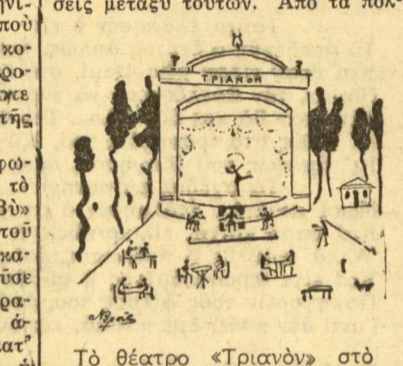
δημοιότητες στην 'Αθήνα επαχθιώτες. Ίδιο με τώ παραπάνω ήσαν και τώ καφέ-σαντάν «Μολλάν Μπαλά», που θροισατόν...

Τήν γωνία τών όδων Δούρου και Σαντοφάνου, όπου σήμερα είναι βαριέτο και καθαρτήριο, ήπληξε τώ καφέ-άμάν 'Αχιλλεύου...

ρο περιγράφει πολλοί και γι' αυτό είνε περλιτή η δική μου περιγραφή.

ΤΑ ΚΑΦΕ-ΣΑΝΤΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΙΡΑΙΑ

Όσοι όλα τή λιμάνια τών κέντρων κ' ο Πειραιεύς είχε τώ καφέ-σαντάν...

Το θεατράκι «Τριανόν» στο θέατρο Πατησίων.

λά καφέ-σαντάν τώ Πειραιεύς ός άναφάρω τώ νυνότερο και πολυγνωστότερο της εποχής...

Κοντά τώ παλιόνο μ' ατά ήσαν αρδοσιμένες καμπί τρανταί αδιεθέσις άρτίστες...

Τήν άπλή επιγραφή «Καφέ Τριανόν-Μπουλά» προσετίθετο στην άρχή, ανάλογο τών περιστασιών...

Όταν ήμουν δασκάλλος Η τύχη, που επιφυλάσσει στον...

παικά νοήματα. Από εκεί πέρασαν άρτίστες Γαλλίδες, Γερμανίδες, Βενεζελές, νυνότες, άκροβατάς, τραγουδιστές, μεταμορφωτάς, άγκαστρίμφοι που πολλοί ήταν όχι μόνον, κ' από τούτ' 'Ομίαν, δηλαδή, μιά πολλα καλά ερωστικά βαριέτα. Μέσα σ' αυτά...

Τό γενικό ναντεβό τών βαθηδών ή ριζιέται, όπως τούτ' έλεγον εκείνη την εποχή και τών γενοντοαλλήλων ήταν τώ «Τριανόν» που μ' άλιες διακοσμώσεσ...

Μ' ένα πενήνταράκι άποσοπίσεσ ένωσ «μεροιά» από τώ διεθνές χρηματικό σποματάκι, μ' ένα διακόσιο μιά, με τώ «μυλ-μεροιά» και μ' ένα χρηματικόν ματιά και με τώ μέγα ποσόν τού καλλήρου, ένός τών παρών πάλιν λόγων, διακρίτων και χαριεταμένων, μ' ένα ναντεβό που σ' όδινε την εύνηνιά μ' την τραπέζια μετά την παρσίτασ...

Όσοι αστά όμμερα όσς φαίνονται γελοία μ' την εποχή εκείνη που παρακαλάται νά δρεχθί γιά νά βαυμισθεσ τόν άνασχομώ τού φου...

Τό περλήμιον και μοναδικό καφέ-σαντάν της Κόρινθου.

Τό γενικό ναντεβό τών βαθηδών ή ριζιέται, όπως τούτ' έλεγον εκείνη την εποχή και τών γενοντοαλλήλων ήταν τώ «Τριανόν» που μ' άλιες διακοσμώσεσ...

Μ' ένα πενήνταράκι άποσοπίσεσ ένωσ «μεροιά» από τώ διεθνές χρηματικό σποματάκι, μ' ένα διακόσιο μιά, με τώ «μυλ-μεροιά» και μ' ένα χρηματικόν ματιά και με τώ μέγα ποσόν τού καλλήρου, ένός τών παρών πάλιν λόγων, διακρίτων και χαριεταμένων, μ' ένα ναντεβό που σ' όδινε την εύνηνιά μ' την τραπέζια μετά την παρσίτασ...

Όσοι αστά όμμερα όσς φαίνονται γελοία μ' την εποχή εκείνη που παρακαλάται νά δρεχθί γιά νά βαυμισθεσ τόν άνασχομώ τού φου...

Τό περλήμιον και μοναδικό καφέ-σαντάν της Κόρινθου.

Τό γενικό ναντεβό τών βαθηδών ή ριζιέται, όπως τούτ' έλεγον εκείνη την εποχή και τών γενοντοαλλήλων ήταν τώ «Τριανόν» που μ' άλιες διακοσμώσεσ...

Μ' ένα πενήνταράκι άποσοπίσεσ ένωσ «μεροιά» από τώ διεθνές χρηματικό σποματάκι, μ' ένα διακόσιο μιά, με τώ «μυλ-μεροιά» και μ' ένα χρηματικόν ματιά και με τώ μέγα ποσόν τού καλλήρου, ένός τών παρών πάλιν λόγων, διακρίτων και χαριεταμένων, μ' ένα ναντεβό που σ' όδινε την εύνηνιά μ' την τραπέζια μετά την παρσίτασ...

Όσοι αστά όμμερα όσς φαίνονται γελοία μ' την εποχή εκείνη που παρακαλάται νά δρεχθί γιά νά βαυμισθεσ τόν άνασχομώ τού φου...

Τό περλήμιον και μοναδικό καφέ-σαντάν της Κόρινθου.

Τό γενικό ναντεβό τών βαθηδών ή ριζιέται, όπως τούτ' έλεγον εκείνη την εποχή και τών γενοντοαλλήλων ήταν τώ «Τριανόν» που μ' άλιες διακοσμώσεσ...

Μ' ένα πενήνταράκι άποσοπίσεσ ένωσ «μεροιά» από τώ διεθνές χρηματικό σποματάκι, μ' ένα διακόσιο μιά, με τώ «μυλ-μεροιά» και μ' ένα χρηματικόν ματιά και με τώ μέγα ποσόν τού καλλήρου, ένός τών παρών πάλιν λόγων, διακρίτων και χαριεταμένων, μ' ένα ναντεβό που σ' όδινε την εύνηνιά μ' την τραπέζια μετά την παρσίτασ...

Όσοι αστά όμμερα όσς φαίνονται γελοία μ' την εποχή εκείνη που παρακαλάται νά δρεχθί γιά νά βαυμισθεσ τόν άνασχομώ τού φου...

ΑΝΑΓΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΚΑΛΙΤΕΧΝΩΝ ΜΑΣ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ. 'Ιούλιος. (Τόν άναποκρίτω μαε).—Είνε τώ τρίτον κρούσμα εις την Πόλη, τρίτον κρούσμα άδικού πάσεως 'Ελλήνων ήθοσιών εκ μέρους τών διεθνών μερικών κέντρων. Πρό δεκαετημέριου ο κ. Εδγινίδης (διευθυντής του Εθνικού κέντρου «Μπελά-βου») όλος άδικολογώτασ ήθέτησε τας πρόσ τών καλλιτεχνών Πειραιών ύποπρεάσεις που και ήναγκασει αυτόν νά έγκαταλείψη...

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΝΕΑ Αί έργασία της όπερτέτσ Φιλίππιδή-Καντιώτου εξακολούθου με την αούτην επιτυχία. Μέρκι σήμερον επιτύθησαν αί όπερτάσ: «Πονεμίν Καρδία» τών κ.κ. Χατζηπασιόλου, «Τρεις Μαρικές» τών κ.κ. Α' Γιαννίου-Παπαδοκάου-Σπυριόπουλου, «Τσιγγάνικο αίμα» τού μετέστρου Σκακελιάρη. Τό «Τσιγγάνικο αίμα» έσπείωσε σασπώ θρίαμβω. 'Ετοιμάζεται έπίσης ή όπερτέτα τού κ. Σκακελιάρη «Μοντέρνα Κούρτσια».

Είς τώ «Μπελά-βου» τώ σκηνή τήν κατέγει πάντοτε τώ νεοέττω Κίκια Μένδρη-Νίκος Περδικής, τούς όποιους (ετούχως) ο καταπολεμιστάρχης θά κρατήση μέχρι τέλους της σαζόν. ΑΙΜ. ΣΑΒΒΙΑΝΣ

Καθισμένος σ' ένα... πού τραπέζια νυνότερον... μένος έκει μέσσω τώ φέρωτα κολέρο και παλιό μάλιστα έσπείνωσασ με τώ δέλωμα τών έπιπέλωσιν, την διακοσμώσιν και τώ ήμνημα περλεωμένο τού καταπολεμιστά...

Καταλαβάνετε ποτ' μετ' τώ γενναίο έννοισθεσ ότι τώ ποτ' ποτ' θά τράπησε τή γυναικά τού θά σ' άνασχομώσισ συνταγήσιν έλιξε 250 δραμάς.

Μόλις έλιξε προσημοσί ή διαθήκη γλυκιάσ με τρία ποτήρια νερό σπαρταρισμένα με τώ κλασικό «Πέτρο Μό» όταν έσπρινάσ δέλω τού καταπολεμιστάρχη τού πολλού κόπου ν' άνεβαίνησ τώ παλιν κοσμίω, νά σπαρτήσ άπό τώ νοήμασ τού όζήτησ και με τή στήθη ύψος και όρεξι... «...τονομήσασ με σή: «Αγαπήσ πλάτειασ γαυριόμω ή τού γότρω σ' ατά, σ' ακά και μωσφορμώσισ στον όμο, άπό δεράσ παρξήγησισ και τράβα κορδέλα».

Μετ' δύο χρόνια σ' άνα... από δάσκαλλος και έργα... «...ή Ιταλία γιά εύφρέτες σπουδές, όπου και έμνετα τρία χρόνια, δύο χρόνια στην όργια Νεσπόλι και ένα χρόνο γίρσι από δικ. σ' άπορ τήν τήν 'Ιταλία, παρακολούθησασ μετ' με τή σπουδές μου καί... διάφορα θέματα από τώ όποία θά σ' άνασχομώσισ τού έρχόμενου φύλου τώ πώ προτότεια μ' ένδιπφείσασ.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε διατίσεσ. «...Θά μπορούσασ νά σ' άνασχομώσισ μετ' τώ Μαε, έπεισε ή Βιστοσί. «...Θά έκατασ π' άνασχομώσισ μετ' τώ Μαε, έπεισε ή Βιστοσί. «...Θά έκατασ π' άνασχομώσισ μετ' τώ Μαε, έπεισε ή Βιστοσί. «...Θά έκατασ π' άνασχομώσισ μετ' τώ Μαε, έπεισε ή Βιστοσί.

Ό Μαε χτύπησε με άνυπομονία τώ ποδί τού στό πάτωμα. «...Διάσσημω... Διάσσημωσασ ποτ' μπορούσασ νά έξερωσισ την άξια τού έργου ένός σ' άνασχομώσισ τών Έσζάρ Φράνκ. Κουτίσ τών Έσζάρ Φράνκ, έκατασ έκδίασε δια τώ έργασ... «...Όσο όρεσι πολύ λιγώτ' τών έγγυρησών και με δισκολία κυκλοφορούσασ τή έργασ τού.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

ΚΡΥΦΗ ΖΩΗ

Διασκευή από τώ όμώνυμο θεατρικό έργο τού ΛΕΝΟΡΜΑΝ, υπό ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ

Ό μουσικοσυνθέτης Μισέλ Σαρτέρ έγραψε και την τέλευτα ταία μυστασία. Τράβηξε δύο φορές κάβετεσ γραμμάς και πέτασε την πένα του, με όρμη. «Υστερα τενθώθηκε στην πολυθρόνα του κ' άνασχομώσισ μετ' τώ Μαε, έπεισε ή Βιστοσί. «...Θά έκατασ π' άνασχομώσισ μετ' τώ Μαε, έπεισε ή Βιστοσί. «...Θά έκατασ π' άνασχομώσισ μετ' τώ Μαε, έπεισε ή Βιστοσί.

«Αναθε τώ ήλεκτρικό τώ πλάστωσ στή χειρόγραφω, ή γραφήσ φανέρωσ όρμη, έσποτερικό περτέτο, ταραχή. «...Θά έκατασ π' άνασχομώσισ μετ' τώ Μαε, έπεισε ή Βιστοσί. «...Θά έκατασ π' άνασχομώσισ μετ' τώ Μαε, έπεισε ή Βιστοσί. «...Θά έκατασ π' άνασχομώσισ μετ' τώ Μαε, έπεισε ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Ό Μαε έννοισθε την άνάγκη νά δικαιολογήσ και εξήγησασ. «...Αν όσοι ένδιπφείσασ για τή μουσική τών άγοράστων, τότε θέσασ θά τήν άγοράστων πολύ λιγώτερο όσο δέν έχουσ κανένα ένδιπφείσασ γι' αούτ' και τότε, ποτ' θά έίνε ό άγοραστήσ:—Δέν άγοράσασ ποτ' μουσική, κύριε, άπληττες ψυχρά ή Βιστοσί.

Τά εὔθυμια "ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ"

Τύποι του θεάτρου μας

Στους κύκλους του θεατρικού μένου «μαέστρου» τον άκούει...
— "Ίσως δεν θέλει έπαινο του πιο μεγάλο —
Είναι ο «μαέστρος» μοναχά και τίποτ' άλλο...

Πρό χρόνον — χρόνον ίσως Ικανών —
"Ήλθε στο άδην το κλεινόν,
"Αφού έσοπούδαε γερών στην Γερμανία...
"Ήλθε με νεύρα πολλά
Είς την άρχή, κάπως δευλά,
Με τόση όμως πεποιθήσι κι' αφάνταστη μανία
Νά κατορθώσῃ
Τό μουσικό τό θεάτρο ν' αναμορφώσῃ!

"Η όπερέττα ή ελληνική
"Ήτανε άγνωστη άκόμα κι' ως Ιδέα
Και μόνο κατ' έπιφανείαν φροντιστικά, κυδαία
"Εγκρίσαν στον κόσμο μουσική...
"Ίσως τόν πέρασαν τρελλά, μονομανή,
Κι' ήτανε ή μανία του, μιά τρέλλα άληθινή
Τό νά επιχειρήσῃ
Γκρεμίζοντας κάθε παλιό, μιά Τέχνη νά ή-
(δρυσή!)

Τό μπράτσο της ή Τέχνη του είχε δώσει
Και περπατώντας με την Τέχνη, άγκαζέ,
Μιά νύχτα, είχε κατορθώσει,
Νά γράφουν τά προγράμματα τή λέξι:
(ΠΕΡΟΥΖΕ!...)

"Ήταν ο πρώτος άθλος του ή Περούζε άπτή
Κι' ή Τέχνη μπρός του έκλινε, και μίλησε
(σκυφή!)

"Ετσι καλόε, έτσι γλυκόε,
Είσε ο πατέρας της ελληνικής της Μουσικής!

"Αρχισαν τότε ή έπιτυχία...
Είς την "Αθήνα και στις επαρχίες
"Η μελωδία του έπικρατούσε γενικά
Τραγουδία, εϋθιμα, ρομαντικά, νουσταλγικά,
Τραγουδία έρωτικά, τραγουδία πόνου...
Γίνετα και ο θαυσιλός, ήχου, ρυθμού και
(τόνου)

Και είναι τά τραγουδία του, ολόανθια του...
Και γράφοντας, και γράφοντας κάθε φορά
Δίνει στον κόσμο τή χαρά
Χαρίζοντας τραγουδία!...

"Αν είναι γέρος άγνώστου... "Εχει την δψιν νέου
Κι' έχαστάς μιά έπίσκεψις που του 'γινε, μιά
(πειθεί,

"Η πόρτα έπίσκεψις του 'Υμεναίου—
Πιάς κρύβει μέσ' στα στήθη
Καρδιά νεανική παύδ
Πράγμα που άπερίφραστα δηλοί
Πιάς άπ' τά στήθη του τά τόσο έρωτευμένα
Κι' άλλα τραγουδία έρωτικά, δά θύναμε, κι'
(έμπνευσμένα!)

"Όπως τό μαντευτέ ήδη, ο μαέστρος ο με-
(γάλοε)
Είναι ο Σακελλαρίδης μοναχά. Κανένα
(άλλος!)

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Στόν κ. Γιοκαρίνη

Γράφεις έπιθεώρησι μιάς έπισημής
μαζί με "Αγχιλλά τον άπαιτή
που πρόκειται νά παίξῃ τό "Α-
(θηναιο)

Νά μήν ξεχάσῃς και τά σκέτς
(που έπιπέσει)
στην Αίγυπτο πριν δέκα τρία
(χρόνια!)

"Ετσι Κονοσέρβα νά τή
(θγάλης τή λεγάμενη)
για νά νάει πάντα φρέσκια και
(αϊώνια!)

"Ετσι θά πάρῃς μιά θέσι και
(στο θεάτρο)
μετά τ' ανδρείκελλα, του γραμ-
(ματέως στην "Αλίκη,
θά θγῆς στού "Αθηναίου τό
(προσκήνιο,
κι' έτσι θά δάλλῃς και στην Τέ-
(χη) ένα... χαλκί!)

ΚΑΠΟΙΟΣ

και στην τόση χαρτζήλικι
ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ

Εύσεβείς πόδοι φίλων και μη

"Εξακολουθούμε νά συγκεν-
τρώνουμε τάς έπιθυμίας και
τούς εύσεβείς πόδους διαφόρων
εϋθρών και φίλων. Κατά ταύ-
τα :

"Ο κ. Μίμης Κοκκίνης εϋ-
χεται νά μωδήσῃ μαν... μαρ-
αρίτσαν διά νά ήδη άν τόν
αγαπά ή δέν τόν αγαπά ο κ.
Ρηγούπουλος.

"Οι κ. κ. Καπετανάκης και
"Ασημάκηδου εϋχονται νά
έπισκεφθῇ ο Βορονόφ τήν Φλο-
γέραν διά νά τής δώσῃ παρά-
τασιν ζωής.

"Η δὲς Καίτη Βερόνη εϋ-
χεται νά μήν βρῆθ τόν διάβολό
της με τόν "Αγγελό της!

"Ο κ. "Αλ. Σακελλαρίδης,
εϋχεται νά λανσαρισθῇ μιά μό-
δα και νά μήν ξυρίζονται ποτέ
οί άνθρωποι!...

"Η δὲς Ρένια Ντόρ, εϋχε-
ται νά ψηλώσῃ και νά γίνῃ...
κ υ πα ρ ί σ σ ι !

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Θεατρικοί Συγγραφείς

Φταχχί έπιθεώρησι! Τι σοῦ 'μελλεν, άφ' ής
Είπαν και τ' άπόφασαν δυό νέοι συγγραφείς
"Ότι θά θύονε πάντοτε, Ιππευόντες Πηγάσους!
Γιά νά κηρύξουν πόλεμον, είς τής ρεθύ, τούς άσους!

Είς μπαλλαρίνιας ποιηρόν θεάτρου καμαρίν
Συναμοσία έγινε Μαμάκη-Γιοκαρίνη
Νά κάτσουν νά συνεργασθῶν
Και δίγας διόλου νά διασθῶν
Κι' οί δυό, διώχεται άμειλικτοι, πάσης λογοκλοπής
Νά γίνουε συνενοχοί μικρῶς παρεκτροπής,
Διότι, δέν τούς φθάνουε παρεκτροπαι τόν τόσαι...
"Αφού σ' όλα τά θεάτρα, πατείς με και πατώ σε,
Συρρέει πάντα τό κοινόν
Τού άστεος τών "Αθηνών,
Γιατί δέν θάπρετε κι' έμείς ως συγγραφείς νά θυοῦμε
Νά θυοῦμε και νά βράσωμε
Και όλους νά τούς βράσωμε
Κι' ίσως ένδόξως πίπτοντες, ένδόξως νά χαθούμε;

Ταῦτα ελάλησεν ο εἰς
Τό άπέβηθη ο έτερος άπλώς, διά ζήτημα,
Και όταν είδαν πῶς ψωμί, διά ζήτημα, υπάρχει
Πήγαν, τόν άρελετερο νά εύρον, θιασάρχῃ...
Δέν ήταν δέ και δύσκολο... Τόν έβρισκαν στό Μουσειόν,
Κι' εϋθὺς στό κρασιέζακι του, έξυβουσαν, πλησίον
Κι' άμέσως τού έξήγησαν, οία και καθαρά
Τά σγείδια τά ποιηράν!...
—Μωρέ παιδιά... έτόλμησεν ο άτύχη, νά πῆ
Και παρά τρία, ειλκρινός, νά τούρηθ, συκοπη,
"Αλλά συνήλθε ο άνθρωπος, τούς κύτταε καλά,
Και είτε εφραυένουε ή συμβουλεύου, είτε
Παρηγορῶν τούς φίλους του, έρώτησε δευλά:
—Γιατί δέν ποτε, έρέ παιδιά, κάπου νά κυταγέθαιτε;

Παρ' όλα ταῦτα, έπείρωτο τό πράγμα νά ριζώσῃ
"Υπῆσαν λόγοι τόσοι
Και ύστερ' από στεναγμόν όλίγον έπιπόλαιον

"Ο θιασάρχης φαίνεται, ύπεράσψε συμβόλαιον,
Κι' από χαρά πετῶ...
Και όπως φαίνεται, μετά
Τά "Ονειρα τών Κορησιών Τίμου Μωραϊτίνη
Θά έχωμε... "Ονειρα "Αγοριών Μαμάκη-Γιοκαρίνη.

"Εμπρός! έπί τό έργον σας και άνευ έντροπής...
"Εμπρός διώχεται άμειλικτοι πάσης λογοκλοπής...
"Αλλάτε τό μελάνι σας έν πρότιος. Δέν σας κάνει,
Τίς κριτικές τίς γράφατε με κόκκινον μελάνι...
Τίποτα δέν σας άρσε...
Κι' άν δέν βρεθῃ καμιά ψυχή για νά σας συγορήσῃ,
"Αιντε νά Ιθούμε, έρέ παιδιά, ή τρέλλα που σας άρσε
Τάχα σ' έμιας θ' άρέσῃ!
"Εμπρός έπί τό έργον σας. Αρχίστε αὐθωρεί
Κι' άνευ τυχόν λογοκλοπής, έν περιπτώσει πάση
Τό έργο είναι έτοιμο. "Ανοίξτε τόν Σουρή
Πάρτε και στίχους για ταχθῶς που νά σας περάσῃ...
"Αλλως τε οίς τό είπατε: Χωρίς μεγάλους κόπους
Θά κλέψετε άνετώτερα, κι' από τούς λογοκλόπους!

"Ιδού τά παρασκήνια. Κτήμα σας είναι πλέον...
Θά μπαίνῃ ο καθένας σας, μετά χάρσα κρυφῆ,
Και δέν θά μπαίνῃ τόρα πιά, ως έρωτύλος λέων
Μιά όπου τό έθιμ σας περνῶ
"Όλοι δά λέν τρώου τινά!
—Τόποι!... Οί συγγραφείσι...
"Ελστέ!... Περιμένουε, έσείε και κατορθώσατε
"Η Τέχνη μας ν' ανώβηθη, ή καταπετακυμα
Σείε μόνον τή ανόρθωσι τής Τέχνης θά μας δώσετ
Και θά χειροκροτήσωμε, χωρίς καμιά κακία,
Σάν τύχη κι' έπιτύχη...
"Αλλά — μήν ξεροθήχητε —
"Αν θγῆτε, όχι πάντοτε και δὲ μ' έμπνεύσεις στείρας,
Και άν τή μάχη τή σκληρή, χάσετε κατά κράτος
"Αγαπῶτοι συνάδελφοι... θά νύθωμε τής χειρας
"Όπως τάς έψιψε ποτέ κι' ο Πόντιος Πιλάτος!
ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑΚΟΣ

Θεατρικός Ονειροκρίτης

"Αν ήδης στον ύπνο σου ντιζέξ
και πλάι τό Θεοδωράκη
Μόλις ζυπήσης θούλασ
τ' ατρία σου με θαυμάκι.

"Αν ήδης στο δρόμον "Αγγελον
μονάχου νά πηγαίνῃ
Δέν θάνε ο Μαυρόπουλος
γιατί μόνος, δέν θγαίνει

"Αν ήδης καθ' ύπνου τό χωριό
Μαντουδι, τής Εοβοίας
Περμένε νά στερηθῃς
δυό μήνες τής άδειας.

"Αν ήδης πῶς είσαι κάτοχος
μικρῶς περιουσίας
Είς τό Ταμεϊόν αίτησῃ
κάνε τής "Εργασίας

"Αν Βάτραχον όνειρευθῆς
πού νά κρατῆ Βεντάγια
Περμένε στού "Περροκέ
τή στέγη, κουκουβάγια!

"Εάν ήδης στον ύπνο σου
ότι κρατῆς Φλογέρ
Μακιδέο "Ανδρέα ρώτης
διά τά παρατέρρα

"Αν ήδης πῶς μ' ένα φίλο σου
μιλούσας σιγαλά
Θά κρυφακούε ο "Αγγελος
Φαλλίερους πουθενά

Κι' άν Κουμαριώτη έτυχε
νά βλεπῆς γελαστόν
Δέν θάν τόν ήδης στον ύπνο σου
οὔτε ζωγραφιστόν

Μιά τρίακα όσην άν ήδης
πῶς έχει ο Μηλιωδάκης
"Υπεύθυνος διά τό κακό
θέ νύθε ο Μπισσαράκος

"Αν ήδης μεγάλον ποιητή
τόν δρόμο σου νά κλῆ
"Απόφυγε όσο μπορείς
τόν Νέξερ τόν Φιλιπῆ.

"Εάν ήδης στον ύπνο σου
κρεββάτι και σεύτιόν
Θά συναντήσης ασφαλώς
τόν Βώτη τόν "Αντώνη!

"Εάν ήδης στον ύπνο σου
Ενεόπουλο Γρηγόρη
"Ζήταθῃ θά σοῦ προσφέρουε
ταίγαρα με τό ζόρι!

ΟΝ-ΗΡΩΔΗΣ Ο ΑΤΤΙΚΟΣ

Λόγια μεγάλων ανδρών και μη

"Η ή δὲν άνατέλλει
στην Κηφισιά!

ΜΑΡΙΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ
—Κάτω πάντα δτι θέλω,
Δέν έ άκού ο ποτέ κανένα!

ΑΓΓΕΛΟΣ ΦΑΛΙΕΡΟΣ
—"Ο Ρηγούπουλος! Είναι ο
καλύτερος φίλος!

ΜΙΜΗΣ ΚΟΚΚΙΝΗΣ
—"Εθασα άδειαν τής "Επι-
τροπής "Αδειας!

ΣΩΣΤ ΝΤΑΛΜΑΣ
—"Αγοράσαμε χαρτί. Καλή
άρχη!

ΜΑΜΑΚΗΣ-ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ
—Θά παιζέ στο "Περροκέ
έργα Πρίν—νέα!

Ι. ΠΡΙΝΕΑΣ
—"Η Θεσσαλονίκη προπαρα-
σκευάζεται για νά με οικονομή
κι' έμένα.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

"Όλοι πιά θά τόν μαντευθῶν,
διὰ τήν πρόβλησι μου.

ΡΕΝΑ ΝΤΟΡ.
—Και μετά τίς σπουδές μου
έξακολουθώ και τρώω τά λε-
φτά μου στή... "Εόρρη!

ΜΑΝΟΣ ΚΑΡΕΛΛΑΣ
—"Ηρθε από τό Παρίσι για
νά είμαι στην πρεμιέρα τής
"Μπουάτς" τών συναδέλφων
μου Σημηριώτη — Πύρρασος,
ΣΟΥΖΥ ΣΟΛΙΝΤΟΡ.

"Αγοράσαμε μελάνι!
ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ-ΜΑΜΑΚΗΣ

"Πολλά τόν πλοῦτον έμίση-
σαν, τόν Δόξαν οδεμάει!
ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΟΞΑΣ

—Μου άρκεί μία ε δ δ ο -
μάς διά νά μεταδῶσῃ τόν
θ η σ α υ ρ ὶ ν ε ίς άθναρκας!
ΚΩΝΣΤ. ΓΕΡΑΡΔΟΣ

—Είμαι νέος! Και όμως δέν
με έπισκεφθῃ ο... "Υμενάος!
Τ. ΓΙΟΛ.

—Δέν μπορώ... δέν μπορώ.
Είμαι οδότερος!
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΑΒΡΗΛΙΔΗΣ

"Εκείνον που δέν άνέχομαι
άπό τούς "Ελληνας συνθέτας
είνε ο Παπαδόπουλος.
ΣΟΝΙΑ ΚΟΥΡΤΙΔΟΥ

Τύποι του θεάτρου μας

Κ. ΜΠ.

Τόν έπείρωσε ή Τέχνη άρειδῶς
Μετά χάρτος πολλῶς...
Είναι μέγας σκίτσογράφος και πολλές κιθα-
(ραδοε)

Μ' άλλους λόγους, είναι μέγας και πολύς!...
Πρό τανῶν είναι εγκούντ μπόυ
"Εχει κι' υπερβάλλον... μπό
Είναι και χρατιολόγος, λέγει πράγματα
(φαιδρά)

Και άρέσεται νά βρῆ,
"Εστιν ότελῶς σκίτσογράφος, τακτικά ός κι-
(βαρίσας)

—Ποικιλώνυμος άρτίστας
Και συχνά όταν μιά πένα, άκονίζει σάν
(ρομφαία)

Κάνει και τόν συγγραφέα...
"Εστιν ότελῶς σκίτσογράφος, τακτικά ός κι-
(βαρίσας)

—Δέν του καίγεται καρφή —
Καίει και τόν συγγραφέα...
Τότε γράφει και τά πάντα. Δέν άφηνει ούτ'
(ένα είδος...)

Γράφει στίχους τρυφερούς,
Κι' άν τυχόν τόν παρασύρῃ τού γραψίματος
(ό ρούε),
Γίνετα και συνεργάτης σοβαράς έφημερίδος
—Δέν του καίγεται καρφή —
Και χωρίς καιρό νά γίνῃ, δός του καί... άρ-
(θρογραφεί!)

Είναι γλυκά τά λόγια του σάν τά ζαχαρο-
(κάλαμα)

Και ή καρδιά του μάλασι,
Και είναι άλλων γεγοῶς
Πῶς τό Ισχύον ή το χαυλῶ συνήθως πορτοφλί
Είναι άποκομῆτι καθ' ένας,
Σ' αυτό προτρέχου όλοι!
"Οχι" δέν έρεί τί θά πῆ...
Και τό αιδώνεται ντροπή,
Τό ν' άρνηθῇ σέ φίλο του ή και άπλῶς γνω-
(στό του)

Γ' αυτό, δέν έχει τίποτα πραγματικά δικό του
Κι' ότι νά του ζήτησῃ
—"Αρκεί μωχά να μπορῆ... — εϋθὺς θά τό
(άποκτήσει!)

Στό ζήτημα πῶς έρωτος είναι πολύ ποικίλος
Είναι "σορότης" γενικάς και άλλων έρω-
(τόλος)

Κι' άν άλλως έρωτεύεται, καμιά ψηλή
(σάν στήλη)

Κι' άλλως μιά κοντόχνητρον, κι' όλίγον τι
(πιθάρ)

Τό πράγμα είναι άπλοῦστατον... λατρεύει
(τήν Γυναικα...)

Και τόν σκλαδώνει πάντοτε ή γυναικαία
(χάρη!)

Συνήθως έρωτεύεται εντιζέξ, πάσης ολκής
Είναι στον έρωτα γλυκός
Και πρῶτος και μελιχλιός
Κι' άλλων... ο πο θ ρ υ χ ι ο ς !
Μά ο μεγάλος "Ερωτ σου, κι' ή μόνη του
(λαχτάρα)

Είπ' ή κισάρα!...
"Όλοι πιά θά τόν μαντευθῶν, πριν τόν πῶ
(στούς ανώτατους)

Είναι ο Μπέζος. Είναι ο Κώστας!
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Ζυμώσεις

"Αν και δέν είναι θεότατον,
—Κατά τας δυνάμεις —
Γιά θεάτρα γευμερίνα
"Ηρχισαν αλ ζυμώσεις...
Τό "Ιντελά, τό Κεντρικόν
Αυτά τά δυό και μόνά
Φαίνεται νάν' άνησυχία,
Τουρνέ προσηχ ή κευθάρ!...

Λοιπόν άράδα προσηφορα
"Αράδα συζητήσιος,
Οί θεατρώται, άρχισαν
Νά έχουν άπαιτήσεις
Κι' οί θεάσοι, προδόμενοι,
Πλήν μετ' άνησυχίας,
Τυχόν, τό ένδεχόμενον
Τουρνέ εις έπαρχίας.

"Ανησυχεί ο Σμαρτζής
Κι' ο Μαυροκοκκίνης
Και μέσθ τής θεατρικής,
Πάλης αότης και δίτης,
"Αλλίζου, αντίστασους
"Ελλῆς τινός μη ούστῃ,
Νά τούς θαυμάσῃ τό κοινόν
Σεαν τής πρωτεύουσῃ!

Μά είναι μάλλον πρόωρος
"Η τών θίσεων πάλῃ,
Κι' όταν θά έλθῃ ο καιρός
Τά ξαναλέμε πάλῃ!

Επιγράμματα

Στην Μένδρη

Σάν τραγουδοῦσε στούς "Δελ
(φους)

με χίλιος στεναγμοῦ κρυφούς
ός άκούων ή "Μένδρη"
Και σε ρωτοῦσεν ο καθές
"Τι είσαι—φρού νά μήν δασκα-
(θῆς!—)

Στην Λυκιαρδοπούλου

"Αγγέλα, τ' όνομά σου λέν
Κι' οί νότες σου που αινγκλαῦν
Κι' οί χαυλιό σου τόνου,
"Αγγελικά είνε φιλά
Είνε άλλιατῃ φιλά
Κι' άγγελικῶς νά πνοι!...
Είσαι, άρίστη ποη
Κι' άν τραγουδῆς μέσ' στη ζωή
Τήν τόσο πιά πεχῶ σου
Λόγια τά χείλι σου σάν λέν
Είνε πολλοί που αινγκλαῦν
Κοντά σου και μαζί σου!

ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΑΛΗΘΟΝΟΜΗΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο ΠΕΙΡΑΙΩΤΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝ ΠΟΥ ΕΝΥΜΦΕΥΘΗ ΤΗΝ ΣΑΡΑ ΜΠΕΡΝΑΡ

Του κ. ΜΙΝΟΥ Κ. ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗ-
ΓΟΥΜΕΝΩΝ. — "Ο "Αριστέλης
Δαμαλάς, γινός του δημάρ-
χου Σούρου "Αμβροσίου Δαμα-
λά και έγγονος του δημάρχου
Πειραιώς Λουκά Ράλλη, πη-
γαίνου στο Παρίσι, διά νά συμ-
πληρώσῃ τάς σπουδάς του. "Ε-
κει γνωρίζεται με τήν Σάρα
Μπέρναρ, και τήν έρωτεύεται.
"Η μεγάλη καλλιτέχνης τόν ά-
γαπά και αὐτή τρελλά, αλλά
έλέποντας τήν έπιθυμία του ν'
δνεθῇ στην σκηνή, τόν συνει-
στέθ στον διευθυντή του θεά-
τρο υ και έπιτυγχάνει τήν
προσλήψῃ του. "Η παρουσία-
σις του γίνετα σέ μιά φιλική
δελία, που παρίσταται και οί
γραμματεῖς τής προεβίσεως
από τόν Παρίσι Καλλέργης
και σπου ο άρατος "Ελληνας,
κατώρθως νά άποσπάσῃ τήν
συμπάθεια όλων που θρισκόν
τανε εκεί — κι' ήταν ή άρρέ-
κρεμα τών γραμμάτων και
τεχνών τής γαλλικής πρωτεύ-
ούσης.

νά εϋχαριστήσῃ τήν Σάρα,
άλλά και διά νά έκμεταλλεθῇ
και έπιχειρηματικῶς τό γενο-
νός τής προσλήψεως τού νεα-
ρού "Ελληνα, που ένδιαφερό-
ταν μάλιστα και ή προσβεία
γι' αὐτόν, λόγω τής καταγω-
γῆς του, ιδιαίτερα, όμως, ή
ώμορφα και ή έξυπνάδα
του νεαρού Δαμαλά είχαν δημι-
ουργήσι τέτοια άπόφασαιρα,
πού δέν ήταν δυνατόν, παρά
νά εκδηλωθῇ τήν άλλή μέρα
νάν τόν Τύπο. "Όλες οί έφημε-
ρίδες, είχαν τά κολακευτικότε-
ρα λόγια, για τό νέο ζετρον
που άνάτελε στον γαλλικό ρε-
ατρικό ούρανό, για τόν "Απόλ-
λωναν που έβρασε από τήν χό-
ραν τών θεών, για νά φωτίσῃ
με τήν όμορφιά του και τήν
πνεύμα του, τήν παρισινή σκη-
νή. Τά καλλιτεχνικά περιοδικά
άπό τήν άλλή μεριά, ήταν έν-
θουσιασμένα. Φωτογράφησε τό
Δαμαλά, διαγραφικῶς σημειώ-
σεις, χαλασῶς κόσμου.
"Η Σάρα ήταν ένθουσιασμέ-
νη, τρελλή άπό χαρόν.

αὐτό τόρα, παρά τήν άγάπη
της, παρά τόν τρελό πόθο που
τήν είχε κυριεύσει για τόν νεα-
ρό "Ελληνα, παρά τό ότι τρω-
ποσε τής άγάπης τούς καρ-
πους με άσυγκρίτη όρμη, ή-
ρεσε νά τά κάνει όλα αυτά,
άλλά στο θεάτρο νά είνε "έκει-
νον που διέτασσε". Κι' ο Μαμα-
λάς καλῶς κατηχηθείς, φαίν-
ταν ός ο ταπεινότερος μαθη-
τευμένους της.

"Η όμορφιά του, όμως, και ο
βούρβος που είχε γίνῃ, γύρω
άπό τήν καταγωγή του και τίς
σχέσεις του, ήταν φυσικό νά κι-
νήσει τό μέσθ τών περισσότε-
ρων ανδρών, που χωρίς νά φαί-
νεται τούς έκινε ο Μπουρτι-
κῶ και τήν συμπάθεια τών γυναι-
κῶν του θιάσου.
"Ο Δαμαλάς, κατώρθως με
τούς τρώπους του, τήν γλύκα
του, νά άφοπλοῦσῃ τόν περι-
σσότερος εκ τών μελάντων συ-
ναδέλφων του.
Μά με τήν γυναικεία τι νά κά-
μῃ; Στά κομπλιμέντα τούς, θέ-
σια άπαντοῦσε μ' εϋγένεια.
"Αλλά οί περισσότερες τού ελ-
χῶν έπιθετῆ, με τήν ελιπίδα τής
κατακτητικῆς. Και ήταν γυμνα-
στικῆ όρμη, όρμη τέτοια, που τώ-
μαζε, τήρησε μιά τέτοια ούσια,
πού ο διαδικῶς έρωτ, κατην-
τησε διαβητικῶς έθρα.
Καμιά γυναικα, άπ' όσες
τόν τριγύριζαν δέν τόν χώνεψε.
Και τοῦσσαν τόν αναβαλ-
λούμενο. Και αὐτές, δέν μπο-
ρούσε νά τίς μεταχειρισθῇ σάν

τούς άντρες.
"Αν τούς καλομιλοῦσε, άν
φερότανε άλλοιότικα, ήταν
χαμένος. Θ' άρχισε πάλῃ ή έ-
πίθεσις, ή ζήλεια, ύστερα τό
μαλλιοτραβήγισμα στο τέλος.
Τώρα οί κοιντες τών έρό-
μασαν. Τόσο τόν έτρόμαζαν,
πού σκέφτηκε νά παρατηρήσῃ
άπό τήν μεγάλη του προσπάθεια
★
Σ' αὐτό μάλιστα συνέτεινε
κι' ένα άλλο γεγοῶς.
"Ο πατέρας του Δαμαλά έκα-
πληκτος διάβασε οτίς γαλλικές
έφημερίδες, τήν "αποθώωση
του γιου του, που τό χαρακτηρίσε
ερεζέλιεμα.
—Τέτοια ντροπή, δέν θά τήν
δεχθῶ ποτέ.
"Η μητέρα — σάν μητέρα —
είπε:
—Μά "Αμβρόσιε... στην Γαλ-
λία δέν είνε έτσι τά πράματα...
Δέν είνε Σούρα τό Παρίσι... Δέν
θλέπει τί κόσμος παρουσιά-
σθηκε στη δελία, άκόμη κι' ο
Καλλέργης πήγε. Κι' ο γραμ-
ματεῦς τής άγγλικῆς πρε-
σβείας...
—Σιωπή... Δέν δέχομαι άν-
τιρρησίας... "Αν δέν γυρῃσι
πισο άμέσως θά τόν άποκυ-
ρώσω...
—"Αμβρόσιε...
"Αλλ' ο "Αμβρόσιος Δαμαλάς
δέν έδέχτο ούτήρησι. "Ήταν έ-
τοιμος μάλιστα νά έκτραπέυ-
σθηκε μέχρι Παρίσιον διά νά έπανα-
φέρῃ εις τήν εδελαν τό άπολο-
κό πρόβητον.
—Σιωπή... Δέν δέχομαι άν-
τιρρησίας... "Αν δέν γυρῃσι
πισο άμέσως θά τόν άποκυ-
ρώσω...
—"